

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, பாரத தேசமே, சந்தோஷத்தை அருள்பவரான, தந்தையின் பிறப்பிடமாகும். தந்தை மாத்திரமே வந்து குழந்தைகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார்.

கேள்வி: எந்த மகத்துவமானதும் அதிமேன்மையானதுமான நீண்ட கதை, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மிகச் சாதாரணமாகத் தெரிகின்றது?

பதில்: இந்த நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் கதை மிக நீளமானதும் மேன்மையானதுமாகும். மக்களால் இந்தக் கதையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்தக் கதை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சாதாரணமானதாகத் தெரிகின்றது. எவ்வாறு இந்த நாடகம் அதேபோன்று மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது என்பதையும், எவ்வாறு ஏணிச் சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கின்றது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

பாடல்: ஓம் நமசிவாய.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும், இனிமையான, நீண்டகாலம் தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் பாடலின் புகழ்ச்சியைக் கேட்டீர்கள். யாருடைய புகழ்? தூய்மையாக்குபவரும், துன்பத்தை நீக்கிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவரும் என அழைக்கப்படுகின்ற, அதிமேலான கடவுளினுடையதாகும். சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவரே நினைவுகூரப்படுகின்றார். ஒரேயொரு பரமாத்மா பரமதந்தை மாத்திரமே சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். மனிதர்கள் அனைவரும் அவரையே நினைவுசெய்கின்றனர். தந்தை வந்து, எங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவித்து, எங்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அருள்கின்றார் என ஏனைய மதத்தவர்களும் கூறுகின்றனர். ஆயினும் தந்தையே சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றார் என அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். பின்னர் உங்களுக்கு யார் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றார், அது எப்போது என்பதை நீங்களும் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். புதிய உலகம் பழையதாகுகின்றது, அதுவே துன்ப உலகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. கலியுக முடிவின் பின்னரே சத்தியயுகம் நிச்சயமாக வரும். ஓர் உலகம் மாத்திரமே இருக்கின்றது. மக்கள் இந்த உலகச் சக்கரத்தை அறியமாட்டார்கள். இதனாலேயே பாபா கேட்கின்றார்: உங்களை அதி விவேகமற்றவர்கள் ஆக்கியது யார்? தந்தை எவருக்குமே துன்பம் கொடுப்பதில்லை. தந்தை சதா சந்தோஷத்தையே கொடுக்கின்றார். சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவரின் பிறப்பிடமும் பாரதம், துன்பத்தைக் கொடுப்பவரின் பிறப்பிடமும் பாரதமே என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். பாரதமக்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடியபோதிலும் அவர்கள் எதையுமே புரிந்துகொள்வதில்லை. அது அதிமேலான கடவுளின் பிறந்ததினமாகும், அவரது பெயர் சிவன் என்பதாகும். எவருமே இதை அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் இராவணனின் கொடும்பாவியைத் தொடர்ந்தும் எரிக்கின்றார்கள், ஆனால், அவன் யார்? அவன் எப்போது வந்தான்? அவர்கள் ஏன் அவனை எரிக்கின்றார்கள்? அவர்கள் இவை எதையுமே அறியமாட்டார்கள். நாடகத் திட்டத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் அதை அறிந்துகொள்ளப் போவதில்லை. ஒவ்வொருவரது பாகமும் தனிப்பட்டது எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். மனிதர்களின் பாகங்களே நினைவுகூரப்படுகின்றன. மனிதர்கள் மாத்திரமே விவேகமானவர்கள்; மிருகங்களிடம் அந்த விவேகம் இல்லை. இந்நேரத்தில் மனிதர்களும் விவேகமற்றவர்கள் ஆகியுள்ளனர்: யார் துன்பத்தை நீக்குபவர், யார் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் அல்லது யார் தூய்மையாக்குபவர் என்றோ, எவ்வாறு அவர்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகினார்கள் அல்லது எவ்வாறு அவர்கள் தூய்மையாக முடியும் என்றோ அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் இந்தப் பெயர்கள் அனைத்தினாலும் கூவி அழைக்கின்றார்கள், ஆனால் அவற்றின் அர்த்தத்தை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். இந்நேரத்தில் இது பக்தி மார்க்கம். சமயநூல்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்திற்கு உரியவை. சமயநூல்களிலே சற்கதிக்கான ஞானம் எதுவுமில்லை. அவர்கள் ஞானம் பக்தி, விருப்பமின்மை பற்றிப் பேசுகின்றார்கள்; அவ்வளவுதான்! அந்தளவே அவர்களின் புத்தியில் பிரவேசிக்கின்றது. அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தை அறியமாட்டார்கள். பரமாத்மா பரமதந்தை, மாத்திரமே ஞானக்கடலாவார். நிச்சயமாக அவர் ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அவரே சற்கதி அருள்பவராகிய, சற்குரு ஆவார். அதனாலேயே மக்கள் அவரை வந்து தங்களைச் சீரழிவிலிருந்து காப்பாற்றுமாறு கூவியழைக்கின்றார்கள். துவாபரயுகத்தில், நாங்கள் முதலில் சதோபிரதான் பூஜிப்பவர்களாக ஆகுகின்றோம், பின்னர் நாங்கள் மறுபிறவி எடுப்பதனால் தொடர்ந்தும் கீழிறங்குகின்றோம். மனிதர்கள் அனைவரும் நிச்சயமாக ஏணியில் கீழிறங்க வேண்டும். புத்தர் போன்றவர்களின் பெயர்கள் ஏணிப்படத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் அவர்கள் காட்டப்பட்டிருந்தால், அவர்களும் நிச்சயமாக ஏணியிலே கீழிறங்க வேண்டும். அவர்களும் சதோ, ரஜோ, தமோ, ஸ்திதிகளுக்கடாகச் செல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அனைவருமே தமோபிரதான் ஆவார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: அச் சமயநூல்கள் அனைத்தும் பக்திமார்க்கத்துக்கு உரியவை. அதில் சகலவிதமான சம்பிரதாயங்களும் உள்ளன. ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். ஞானக்கடல் மாத்திரமே வந்து, உங்களுக்கு உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அரைக்கல்பத்திற்கு அது பகலாகும், அங்கே பக்தி என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. மக்கள் ஒருபோதும் பகலில் தடுமாறுவதில்லை. அங்கே சந்தோஷம் மாத்திரமே இருக்கின்றது. கல்பத்தின் சங்கமயுகத்திலேயே தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் அந்த ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். தந்தை இந்த ஞானத்தை முன்னைய கல்பத்தில் அவர் யாருக்குக் கொடுத்தாரோ அந்தக் குழந்தைகளுக்கே கொடுக்கின்றார். அவர் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தொடர்ந்தும் அதைக் கொடுப்பார். படைப்பவர் படைப்பின் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார் என்பது அவர்களது புத்தியில் மாத்திரமே நிலைத்திருக்கும். அவர்கள் பலவித ரூபங்களை உருவாக்குகின்றனர், அத்துடன் நாட்காட்டிகளையும் (கலண்டர்கள்) உருவாக்குகின்றனர். புதிதானவை எதுவும் தொடர்ந்தும் பரவுகின்றது. படைப்பவரான தந்தை இப்பொழுது

பாரதத்தில் வந்து, படைப்பவரினதும், படைப்பினதும் ஞானத்தையும் கொடுக்கின்றார். இதுவும் கூட பரவி அனைவரையும் சென்றடையும். அப்பொழுது எவராலும் கேட்க முடியாது: ஏன் நாங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது? இது பற்றி அனைவருமே அறிந்துகொள்வார்கள். இந்த நாடகம் முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அதில் எந்தவித வித்தியாசமும் இருக்க முடியாது. உலகிலே பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. சிலர் இயற்கை பற்றிப் பேசுகின்றனர்; ஏனையோர் ஆத்மாக்கள் செயல்களின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவதில்லை எனக் கூறுகின்றார்கள். இறுதியில் அவர்கள் ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரமே செவிமடுப்பார்கள். இந்த நாடகத்தில், உண்மையில் தாங்களும் நடிகர்கள் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். இது பல்வகை மதங்களின் விருட்சமாகும். அனைவரது புத்தியிலுள்ள பூட்டும் திறக்கப்படும். இப்பொழுது பூட்டு பூட்டப்பட்டுள்ளது. உங்களுடைய தர்மம் பற்றிய கேள்வி வேறுபட்டது. நாடகத்திட்டத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்ல முடியாது. “எங்களது தர்மத்தின் ஸ்தாபகர் இந்நேரத்திலேயே வந்தார்”. ஏணிப்படத்தில் அல்லாது விருட்ச படத்திலிருந்தே இந்த விடயங்கள் அவர்களது புத்தியில் பிரவேசிக்கும். விருட்சம் மிகவும் நல்லது. இந்த நாடகம் முற்கூட்டியே நிச்சயிக்கப்பட்டது என அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால் நீங்கள் யோகம் எனும் விடயம் பற்றிப் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். நாங்கள் தூய்மையாகித் தந்தையை நினைவுசெய்தால், எங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். நீங்கள் யோகத்தில் மூழ்கியிருக்கும்போது உங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். நீங்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும்போது, அனைவரும் படைப்பவரினதும், படைப்பினதும் ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்வார்கள்; இப்பொழுது அல்ல. நாடகம் மிகவும் திறமையாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. யுத்தம் இடம்பெற வேண்டும். நீங்கள் இப்பொழுது நாடகத்தின் இரகசியங்களை உங்கள் புத்தியில் கொண்டுள்ளீர்கள். ஒரு புதிய நபர் வருகின்றபோது, அனைத்துமே ஆரம்பத்திலிருந்து விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது ஒரு மிக நீண்ட கதையாகும். இது மிக மேன்மையானது, ஆனால் உங்களுக்கு மிகவும் சாதாரணமானதாகும். எவ்வாறு ஏணியின் சக்கரம் சுழல்கின்றது என நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இனிமையான குழந்தைகளே, பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் அதிகளவு சிரமத்தினூடாகச் சென்றீர்கள். அதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தோஷத்தையும், துன்பத்தையும் கொண்ட நாடகம், உங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. நீங்கள் மிகவும் மேன்மையானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அத்துடன் சீரழிந்தவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, நானே இந்த மனித உலக விருட்சத்தின் விதையாவேன். நான் முழு விருட்சத்தின் ஞானத்தையும் நிச்சயமாகக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஆலமரத்தின் உதாரணமும் இதை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். சந்தியாசிகளும் உதாரணங்களைக் கொடுக்கின்றார்கள், ஆனால் அவர்களது புத்தியில் எதுவுமேயில்லை. எவ்வாறு ஆதிசனாதன தேவிதேவதா தர்மம் மறைகின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அதன் அத்திவாரம் இப்பொழுது இல்லை. விருட்சத்தின் மிகுதி இன்னமும் நிற்கின்றது. மதங்கள் அனைத்தும் உள்ளன, ஆனால் அந்த ஒரேயொரு தர்மம் இல்லை. அடிமரம் இல்லாதபோதும், ஆலமரம் எவ்வாறு நிற்கின்றது என்றும், எப்பொழுதும் அது பசுமையாக இருக்கின்றது எனவும் பாருங்கள். ஏனைய மரங்கள் அனைத்தும் அத்திவாரம் இல்லாதுவிடின் காய்ந்து விடும், ஏனெனில் அடிமரம் இல்லாது அவைகளால் நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது, ஆனால் ஆலமரம் இன்னமும் உயிர் வாழ்வதுடன், பசுமையாகவும் இருக்கின்றது. இது ஓர் அற்புதமே! அதேபோன்று இந்த விருட்சத்தில் தேவதர்மம் இப்பொழுது இல்லை. அவர்கள் தங்களையே புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் தங்களைத் தேவ தர்மத்தவர்கள் என அழைப்பதற்குப் பதிலாக, இந்துக்கள் என அழைக்கின்றனர். இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகியதிலிருந்து, அவர்கள் தங்களைத் தேவ தர்மத்தவர் என அழைக்கத் தகுதியற்றவர்கள் ஆகிவிட்டனர். எனவே, அவர்கள் தங்கள் பெயரை மாற்றித் தங்களை இந்துக்கள் என அழைத்தனர். தேவர்களின் மீதமாயிருக்கின்ற ஒரேயொரு அடையாளம் அவர்களின் உயிரற்ற சிலைகளாகும், அதிலிருந்து அவர்களது இராச்சியம் சுவர்க்கத்தில் இருந்தது எனப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆயினும், எப்போது அந்தச் சுவர்க்கம் இருந்தது என எவருமே அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் சத்தியயுகத்தின் காலஎல்லையை நீடித்து விட்டார்கள். கடந்தவை அனைத்தும் அதன் சொந்த நேரத்தில் மீண்டும் மீண்டும் நடைபெறும். அந்த அதே முகச்சாயல்கள் இப்பொழுது இருக்க மாட்டாது. அவை மீண்டும் சுவர்க்கத்தில் மாத்திரமே இருக்கும். நீங்கள் மாத்திரம் இந்த ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். மக்கள் அனைவரும் பக்தி செய்கையிலேயே, தொடர்ந்தும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர். தூய உலகம் இருந்தது. தந்தை இங்கிருந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். நீங்கள் ஐனிஐனங்கார், அனைத்து இரகசியங்களையும் அறிந்தவர் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் அமர்ந்திருந்து, ஒவ்வொருவரது இதயத்திலும் என்ன இருக்கின்றது என அறிந்து கொள்வதில்லை. சிலர் கூறுகின்றனர்: பாபா நீங்கள் அனைத்தையும் அறிவீர்கள். நாங்கள் விகாரத்தில் ஈடுபடும்போது நீங்கள் அறிந்து கொள்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இந்த விடயங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு நான் முழுவதும் இங்கு அமர்ந்திருக்கின்றேனா? நான் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்க வந்துள்ளேன். நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து சந்தோஷம் எனும் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். ஏனைய அனைவரும் முக்திதாமத்துக்குத் திரும்பிச் செல்வார்கள். எவ்வாறு அவர்கள் திரும்பிச் செல்வார்கள்? அது பற்றி உங்களுக்கு என்ன? தந்தை மாத்திரமே வந்து உங்களை முக்திக்கும், ஐவன்முக்திக்கும் அழைத்துச் செல்கின்றார். அனைவரும் தங்கள் கணக்குகளை முடித்துத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். நீங்கள் சதோபிரதான் ஆகவேண்டும். நீங்கள் ஏன் மற்றவர்களின் விடயங்களில் தலையிடுகின்றீர்கள்? ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அனைவரையும் தமோபிரதானிலிருந்து, சதோபிரதான் ஆக்குகின்றார். பக்தி மார்க்கத்தில் ஞானத்தின் சுவடு ஏதும் இருக்கமாட்டாது. அவர்கள் ஞானம், பக்தி பற்றிப் பேசுகின்றனர். ஞானம் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கின்றது எனவும், பக்தி எவ்வளவு

காலம் நீடிக்கின்றது எனவும் அவர்களிடம் வினவுங்கள், அவர்களால் உங்களுக்கு எதையுமே கூற முடியாதிருக்கும். பக்தி வேறுபட்ட விடயமாகும். தந்தையே வந்து, எவ்வாறு அவர் வருகின்றார், யாரில் அவர் பிரவேசிக்கின்றார் என விளங்கப்படுத்துகின்றார். பக்தி மார்க்கத்திலே சிக்குண்டு இருப்பதால், மக்கள் அரிதாகவே என்னை இனங்காண்கின்றனர், இதனாலேயே நீங்கள் சிவனினதும், சங்கரரினதும் படங்களை விளங்கப்படுத்துகின்றீர்கள். அவர்கள் இருவரையும் ஒன்றாகக் கலந்து, இருவருமே ஒருவர் எனக் கூறி விட்டனர். ஒருவர் சூட்சும உலகவாசியும், மற்றவர் பரந்தாம வாசியுமாவார். ஒவ்வொருவரது வசிப்பிடமும் வேறானது. எனவே எவ்வாறு இருவரும் ஒரே பெயரைக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஒருவர் அசரீரியானவர், மற்றவர் சூட்சுமமானவர். சிவன் சங்கரருக்குள் பிரவேசிக்கின்றார் என்றோ, அல்லது சிவனும், சங்கரரும் ஒருவர் என்றோ நீங்கள் கூறமுடியாது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் இந்த பிரம்மாவினுள் பிரவேசிக்கின்றேன். சிவனும், சங்கரரும் ஒருவரே என உங்களுக்குக் கூறியது யார்? எவருமே சங்கரரைத் தந்தையாகிய கடவுள் என அழைக்க முடியாது. அவரது கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு பாம்பை இடுவதன் மூலம், அவரது ரூபத்தை அவர்கள் எவ்வாறு செய்துள்ளார்கள் எனப் பாருங்கள்! அவர்கள் பின்னர் அவர் ஓர் எருதில் சவாரி செய்வதாகவும் காட்டுகின்றார்கள். சங்கரரைக் கடவுளாக எவருமே நம்ப மாட்டார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் சிவபாபாவே அனைவரதும் ஆசைகளைப் பூர்த்திசெய்கின்றார். அவர்கள் சங்கரர் பற்றி, அவர் கண்ணைத் திறந்ததும் விநாசம் இடம்பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர். ஆயினும் சூட்சும உலகில் பாம்புகளோ அல்லது எருதுகளோ இருப்பதில்லை. அந்தப் படைப்புக்கள் இவ்விடத்திற்குரியவை. மக்கள் அவ்வாறான கல்லுப்புத்தியுடையவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்! தாங்கள் தூய்மையற்றவர்கள் என்பதையேனும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் அந்தச் சாதுக்கள் போன்றோரையும் ஈடேற்ற வந்துள்ளேன். எதையாவது பெறுவதற்கே ஆன்மீக முயற்சி செய்யப்படுகின்றது. எனவே எவ்வாறு சாதுக்கள் தங்களை சிவன் அல்லது கடவுள் என அழைக்க முடியும்? சிவன் ஆன்மீக முயற்சி செய்ய வேண்டியதில்லை. அவர்களுடைய பெயர்கள் சந்நியாசிகள் (துறவறத்தை மேற்கொண்டவர்கள்) என்பதாகும். கடவுள் எப்பொழுதாவது துறவறத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமா? துறவறம் மேற்கொண்டவர்கள் காவி ஆடையையே அணிய வேண்டும். கடவுளும் அவ்வாறான ஆடை அணிய வேண்டுமா? அவர் தூய்மையாக்குபவர். அவர் கூறுகின்றார்: அவ்வாறான ஆடைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்களையும் நானே ஈடேற்றுகின்றேன். நாடகத்திற்கேற்ப ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்தப் பாகத்தை நடிக்கின்றார். பக்திமார்க்கத்தில் மக்கள் என்ன செய்கின்றார்களோ, அவர்கள் எதையுமே புரிந்துகொள்வதில்லை. சமயநூல்களினால் எவருமே சற்கதி அடைவதில்லை. ஒரேயொரு உண்மையான தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே சற்கதி பெறப்படுகின்றது. நாடகத்திற்கேற்ப, அந்தச் சமயநூல்களும் முக்கியமானவை. அவர்கள் கீதையில் என்ன எழுதியுள்ளார்கள் எனப் பாருங்கள்! யார் கீதையைப் பேசினார் என எவருமே அறியமாட்டார்கள். நீங்கள் கீதையின் பிரதான விடயங்களை வலியுறுத்த வேண்டும். சமயநூல்கள் அனைத்திலும் இரத்தினம் கீதையாகும். யார் அச் சமயநூலை உருவாக்கினார், அது எப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டது, அதன்மூலம் என்ன நடைபெற்றது என எவருமே அறியமாட்டார்கள். கீதையில் என்ன எழுதப்பட்டதோ, அது தொடர்ந்தும் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது. அது நல்லதா அல்லது தீயதா என்று நாங்கள் கூறுவதில்லை. ஆயினும், அது பக்தியின் சம்பிரதாயம் என்றும் அதனால் மக்கள் தொடர்ந்தும் கீழிறங்குகின்றார்கள் எனவும் நாங்கள் புரிந்துகொள்கின்றோம். முழுமையாக 84 பிறவிகளை எடுக்கையில் நாங்கள் இறங்குகின்ற ஸ்திதிக்குள் வர வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் கீழிறங்கித் தங்களது பாகங்களை நடித்தபோது அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்லத் தந்தை இறுதியில் வருகின்றார். இதனால் அவர் தூய்மையாக்குபவரும், அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவரும் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் வருகின்றபோதே, அவர் படைப்பவரினதும் படைப்பின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியினதும் ஞானத்தைப் பேசுகின்றார். தந்தை இப்பொழுது இங்கேயிருந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். மாயை உங்களை மீண்டும் மீண்டும் இதை மறக்கச் செய்கின்றாள். இல்லையெனில் கடவுள் எங்களுக்குக் கற்பித்து எங்களை உலகின் அதிபதிகள் ஆக்குவதால், மகத்தான சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும். இந்த ஞானம் சத்தியயுகத்தில் இருக்கமாட்டாது. பின்னர் பக்திமார்க்கத்தில் அந்த அதே பக்திமார்க்கத்துச் சமயநூல்கள் மீண்டும் இருக்கும். 2500 வருடங்களுக்கான இந்தப் பாகமும் நடிக்கப்பட வேண்டும். நீங்கள் சக்கரத்தின் ஞானத்தையும் உங்கள் புத்தியில் கொண்டுள்ளீர்கள். அம்மக்கள் தூய்மையாக்குபவரையோ, அல்லது யார் தங்களைத் தூய்மையானவர்களிலிருந்து தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்கியது என்பதையோ அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் பொம்மைகளை உருவாக்கி, தொடர்ந்தும் அவற்றுடன் விளையாடுகின்றனர், ஆனால் எதையுமே புரிந்துகொள்வதில்லை. நீங்களும் பாரதமக்களே, எனவே நீங்கள் எவ்வாறு 'பாரதமக்கள் மாத்திரமே எதையும் புரிந்துகொள்ளாத விவேகமற்றவர்கள்' எனக் கூற முடியும்? என்று அவர்கள் உங்களிடம் கூறுவார்கள். அவர்களிடம் கூறுங்கள்: எல்லையற்ற தந்தை இதைக் கூறுகின்றார். அவர் எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். நாங்கள் அவரின் மூலம் விவேகிகள் ஆகின்றோம். பல மக்கள் கண்காட்சிகளுக்கு வருகின்றார்கள், இந்த ஞானம் மிகவும் நல்லது என அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவர்கள் வெளியே சென்றதும் அனைத்தும் முடிந்து விடுகின்றது, ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் இராவணனைப் பின்பற்றுபவர்கள். நீங்கள் இப்போது இராமரைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். படைப்பவராகிய தந்தையே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார் என குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் உள்ளது. அவர் எங்களைத் தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து, தூய்மையாக்குகின்றார். தந்தை எங்களுக்கு நன்மை செய்கின்றார். நாங்கள் பின்னர் ஏனையோருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். எந்தளவிற்கு அதிகமாக நீங்கள் ஏனையோருக்கு நன்மை செய்கின்றீர்களோ, அந்தளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோருவீர்கள். இது ஆன்மீகச் சேவையாகும். ஆத்மாக்களுக்கு அனைத்தும்

விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆத்மாக்களே புரிந்துகொள்கின்றார்கள். நீங்கள் அரைக் கல்பத்திற்குச் சரீர் உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். ஆத்ம உணர்வில் இருப்பதன் மூலம் நீங்கள் அரைக் கல்பத்திற்குச் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்கின்றீர்கள், சரீர் உணர்வில் இருப்பதனால் நீங்கள் அரைக் கல்பத்திற்கு துன்பத்தை அனுபவம் செய்கின்றீர்கள். அதிகளவு வேறுபாடு உள்ளது! நீங்கள் உலகின் அதிபதிகளாக இருந்தபோது அங்கே வேறு எந்த மதங்களும் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது அதிகளவு மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும் ஆன்மீகத்தந்தை ஆன்மீகக்குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நினைவுச் சக்தியினால் உங்கள் கர்மக்கணக்குகள் அனைத்தையும் தீர்த்து, சதோபிரதானாகி, வீடு திரும்புங்கள். வேறு எந்த விடயங்களிலும் ஈடுபடாதீர்கள்.
2. கடவுளே எங்களுக்குக் கற்பித்து, எங்களை உலகின் அதிபதிகள் ஆக்குகின்றார் என்ற சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருங்கள். ஆன்மீகச் சேவையைச் செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் உங்களுடைய உரிமைகளைக் கோருவதில் முதல் இலக்கமாக இருந்து, தூய்மையின் அடிப்படையில் சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் அனுபவம் செய்வீர்களாக.

தங்கள் தூய்மைக்கான சத்தியத்தைச் சதா அறிந்துள்ள குழந்தைகள் இயல்பாகவே சந்தோஷத்தையும் அமைதியையும் அனுபவம் செய்கின்றனர். தூய்மைக்கான உரிமையைக் கோருவதில் முதல் இலக்கமாக இருப்பதெனில், அனைத்துப் பேறுகளிலும் முதல் இலக்கமாக இருப்பதாகும். ஆகவே, என்றுமே உங்கள் தூய்மைக்கான அத்திவாரம் பலவீனமாகுவதை அனுமதிக்காதீர்கள், அப்பொழுது மாத்திரமே இறுதியில் வந்துள்ளவர்களால் முதலில் செல்ல முடியும். சதா இந்தத் தர்மத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதற்கு, எது நடைபெற்றாலும், மக்களோ, இயற்கையோ அல்லது சூழ்நிலைகளோ உங்களைத் தளம்பல் அடையச் செய்தாலும், நீங்களே மரணித்தாலும், நீங்கள் உங்கள் தர்மத்தைக் கை விடக்கூடாது.

சுலோகம்: வீணானவை அனைத்தையும் பற்றி அப்பாவியாக இருங்கள், நீங்கள் ஓர் உண்மையான புனிதர் ஆகுவீர்கள்.

ஓம் சாந்தி